

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל לדרתם: פ

43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן

44 נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה

46 אתו אז יאכל בו: תושבו שכיר לא יאכל בו: בבית מה

אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם

48 לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור

אתך גר ועשה פסח ליהוה המור לו כל זכר ואז

יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל

בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:

49 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

ונאמר אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום

51 הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על

צבאתם: פ

*Quibus li-
cebit, vel
non, agnum
paschalem
comedere.*

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר וגו' א

3 כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר

משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם

ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם

4 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש

האביב: והיה כריביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי ה

והאמרי והחיווי ויבוס אשר נשבע ל אבתך לתת לך

ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת

6 בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי

7 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה

לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדרת

8 לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי

9 בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין

עניך

*Cap. XIII.
Moseh ite-
rum notam
facit populo
memoriam
libertatis
ejus, ac fe-
stum azy-
morum.*

א

עֵינֶיךָ לִמְעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בִיד חֲזָקָה
י הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה:
פ

*Deus sta-
ruit legem
Israël, quod
sibi omne
primogeni-
tum offe-
rant; & fi-
lios eorum
instruant
in his; &
causam illo-
rum ape-
riant.*

וְהָיָה כִּי־בֹאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַבְּנֵעַנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְךָ וְלְאַבְתֶּיךָ וְנָתַנָּה לְךָ: וְהֶעֱבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
לִיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שְׂגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים
לִיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֹמֶר תְּפֹדָה בֶּשֶׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה
וְעִרְפְתּוּ וְכָל־בְּכוֹר אָדָם כִּבְנוֹתֶיךָ תִפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־
יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מָה זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹק
טו יְדֵהוּצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי
הִקְשָׁה פְרַעֲהַ לְשַׁלְּחַנוּ וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר
לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרָיִם:
וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדְכָה וְלַטּוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹק יְדֵהוּצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעַם וְלֹא־נָחַם
אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וּשְׁבוּ מִצְרַיִם:
וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וְחַמְשִׁים
עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־
ב עֲצֻמֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּכֶת וַיָּחֲנוּ בְּאֶתְרָם בְּקֶצֶה
הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם
הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲדִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם
וּלְלֵילָה: לֹא־יִמַּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְלֵילָה
לִפְנֵי הָעַם:
פ

*Prace-
ptum fron-
taliū, quod
servant
Hebrai.*

*Via, per
quam Deus
filios Israël
duxerit in
deserto: &
quod Mo-
seh secum
tulerit ossa
Joseph.
21 Quod
Deus pra-
cesserit eos,
interdiū in
columna
nubis, no-
ctū verò in
columna
ignis.
Cap. XIV.*

וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדְכָה וְלַטּוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹק יְדֵהוּצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעַם וְלֹא־נָחַם
אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וּשְׁבוּ מִצְרַיִם:
וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וְחַמְשִׁים
עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־
ב עֲצֻמֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּכֶת וַיָּחֲנוּ בְּאֶתְרָם בְּקֶצֶה
הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם
הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲדִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם
וּלְלֵילָה: לֹא־יִמַּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְלֵילָה
לִפְנֵי הָעַם:
פ

א יך וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁבוּ